Komitet Porozumienia Międzyzakładowego „Solidarność”

Hasło wydrukowane w **Tom V**

Komitet Porozumienia Międzyzakładowego „Solidarność”, jedno z najważniejszych porozumień międzyzakładowych na terenie Regionu Mazowsze, działające 1982–1983. Po 13 XII 1981 spontaniczna współpraca tworzących się TKZ. KPM „S” formalnie utworzony w nocy 26/27 VI 1982, gł. z inicjatywy Jacka Juzwy, za podstawę przyjęto program „S” uchwalony podczas I KZD. Komitet zrzeszał wówczas 62 zakłady pracy z aglomeracji warszawskiej oraz miejscowości wzdłuż linii Warszawa–Żyrardów i z Białej Podlaskiej. W kierownictwie m.in.: J. Juzwa, Paweł Juzwa, Stefan Kosior i Artur Łęga (od jesieni 1982 KPM „S” uznawał zwierzchność warszawskiego RKW i TKK. W codziennej działalności koncentrowano się na odbudowie struktur związkowych w zakładach pracy, organizowaniu pomocy prawnej i materialnej oraz poszukiwaniu pracy i dostarczaniu leków dla represjonowanych działaczy związkowych. Tworzono sprawnie funkcjonującą sieć kolportażu wydawnictw podziemnych oraz podstawy do prowadzenia działalności samokształceniowej. KPM „S” wydawał pisma: „Ab Ovo” (Warszawa 1983), „Biuletyn Porozumienia” (Warszawa 1983), „Kierunki” (1982–1983), „Komunikat” (1983), „Wytrwali” (Pruszków 1982–1983). W strukturach KPM „S” działała grupa kierowana przez Waldemara Różyckiego (1982) i Marka Gajka (1983), specjalizująca się w: przeprowadzaniu akcji ulotkowych, malowaniu napisów na murach, ochranianiu manifestacji, karaniu osób współpracujących z władzami, gł. przez „zasmradzanie” ich mieszkań. Jesienią 1982 wrzucono granat łzawiący do pomieszczeń kolegium ds. wykroczeń przy ul. Żurawiej i zasmrodzono widownię Teatru Syrena.

Włodzimierz Domagalski-Łabędzki

Region Mazowsze, Warszawa

Poprzedni Strona
Następny Strona

Zgłoś błąd